

Warszawa, 7 lipca 2025 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO
DOR.7100.117.2025.MB/MMS**

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej jako: k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, reprezentowanego przez Panią Ewę Gołębiowską – Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 31 marca 2025 r., znak: IK.7714.3.2.2024, nakazującej usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości związanych z nieodpowiednim stanem technicznym budowli hydrotechnicznej,

**uchylam decyzję
Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego
z 31 marca 2025 r., znak: IK.7714.3.2.2024
w części dotyczącej terminu wykonania obowiązku
i w tym zakresie wyznaczam nowy termin jego wykonania
do dnia 31 marca 2026 r.,
a w pozostałej części utrzymuję w mocy ww. decyzję.**

Uzasadnienie

Decyzją z 31 marca 2025 r., znak: IK.7714.3.2.2024, wydaną na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r., poz. 725 ze zm., dalej jako Prawo budowlane), Podkarpacki WINB nakazał Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Rzeszowie (dalej też jako Wody Polskie) usunięcie w terminie do 31 grudnia 2025 r., nieprawidłowości powodujących nieodpowiedni stan techniczny jazu piętrzącego wodę na rzece Wirowa w km 16+375, w miejscowości Stary Lubliniec, gm. Cieszanów, woj. podkarpackie, poprzez:

- wykonanie oczyszczenia powierzchni betonowych w miejscu powstania ubytków i poddanie ich reprofiliacji przy pomocy zapraw naprawczych,
- wykonanie iniekcji niskociśnieniowej żywicami do trwałych uszczelnień w celu scalenia pęknięć konstrukcji,
- przywrócenie sprawności upustu dennego poprzez wykonanie nowych zamknięć,
- wykonanie uzupełnienia ubytków płyt betonowych na nieckach poniżej progów przelewowych,

- wykonanie dociążenia płyty dennej niecki wypadowej narzutem kamiennym grubości 0,6 m,
- uzupełnienie ubytków w balustradach oraz wykonanie bramki odcinającej dostęp do płyty kładki technicznej.

Wody Polskie złożyły w ustawowym terminie odwołanie od rozstrzygnięcia organu wojewódzkiego z 31 marca 2025 r.

Po rozpatrzeniu odwołania strony skarżącej oraz dokonaniu analizy akt sprawy, należy stwierdzić, co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, że przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym postępowanie to opiera się na tych samych zasadach, co postępowanie wyjaśniające przed organem pierwszej instancji.

Pismem z 21 sierpnia 2024 r., znak: IK.7714.3.2.2024, Podkarpacki WINB wszczął z urzędu postępowanie w sprawie stanu technicznego obiektu hydrotechnicznego, tj. jazu piętrzącego wodę na rzece Wirowa w km 16+375, w miejscowości Stary Lubliniec, gm. Cieszanów. Jako dowód w sprawie załączono kopię protokołu nr IK:7741.3.2.2024 z 26 lipca 2024 r. z kontroli przedmiotowego jazu. Właścicielem (zarządcą obiektu) jest Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Rzeszowie. Ustalono, że jest to jaz piętrzący wodę (pierwotnie dla potrzeb nawodnień) o konstrukcji żelbetowej z żelbetowymi przyczółkami i progiem żelbetowym. Niecka wypadowa ubezpieczona płytami betonowymi, upust denny trzykomorowy. Nad jazem kładka żelbetowa zabezpieczona barierkami z kształtowników stalowych. Wysokość piętrzenia 3,40 m, całkowite światło jazu 25 m. Zamknięcia – przelew stały, urządzenia spustowe 3 x 1,0 m zamykane klapami stalowymi z ręcznymi mechanizmami wyciągowymi. Podczas kontroli stwierdzono: ubytki, uszkodzenia oraz pęknięcia betonowych elementów jazu (próg, skrzydła jazu oraz kładka), brak możliwości uruchomienia urządzeń upustowych jazu, brak wyposażenia umożliwiającego regulację przepływu wody, roślinność na płytach oraz skarpach wypadu jazu, brak balustrad (barier zabezpieczających).

Postanowieniem z 26 sierpnia 2024 r., znak: IK.7714.3.2.2024, Podkarpacki WINB nałożył na Wody Polskie, jako zarządcę przedmiotowego jazu, obowiązek przedłożenia w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r. ekspertyzy technicznej opracowanej przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlanego i legitymującą się członkostwem we właściwej izbie samorządu zawodowego, oceniającej stan techniczny jazu na rzece Wirowa w km 16+375. W przypadku stwierdzenia w ekspertyzie konieczności usunięcia określonych nieprawidłowości powodujących nieodpowiedni stan techniczny jazu, opracowanie to powinno zawierać również zakres niezbędnych czynności koniecznych do wykonania w celu ich usunięcia.

Wody Polskie przy piśmie z 20 stycznia 2025 r., znak: RS.ZPU.550.9.2024.MK, przekazały „Ekspertyzę techniczną stanu i bezpieczeństwa jazu piętrzącego wodę na rzece Wirowa w km 16+375 m. Stary Lubliniec, gm. Cieszanów, woj. podkarpackie” sporządzoną 20 grudnia 2024 r. przez mgr. inż. Kamila Krupę.

Zgodnie z ww. ekspertyzą, konstrukcja jazu z oznakami silnej korozji betonu, widocznymi zaciekami oraz licznymi spękaniami i ubytkami wierzchniej warstwy betonowej. Powierzchnia ścian jest porośnięta mchem, szczególnie w strefie przelewowej oraz bezpośrednio pod nią. Na ścianach przyczółków jazu widoczne

ubytki wierzchniej warstwy betonowej oraz zarysowania na obu brzegach. Na przyczółku prawobrzeżnym zlokalizowano znaczny ubytek betonu w rejonie dylatacji. Widoczne są znaczne uszkodzenia dylatacji na połączeniu z przelewem obu przyczółków. Na zarysowaniach widoczne są znaczne nacieki korozji ługującej beton. Prawobrzeżny próg przelewu posiada poziome pęknięcie na całej szerokości – doszło do odspojenia, przez które dochodzi do swobodnego wypływu wody. Zasuwy upustów dennych zablokowane, bez mechanizmów wyciągowych, ze znacznym stopniem korozji. Wskutek korozji doszło do powstania nieszczelności i znacznych wycieków, szczególnie na lewobrzeżnym świetle. Kładka technologiczna w znacznym stopniu porośnięta mchem i porostami. Przy otworach zamknięć upustów dennych oraz zamknięć remontowych zlokalizowano ubytki, dodatkowo na ścianach filarów nośnych widoczne są spękania i korozja ługująca. Z uwagi na brak prawidłowej konserwacji obiektu, stanowisko górne jazu jest silnie zamulone. Na podstawie wykonanych pomiarów batymetrycznych, miąższość osadów wynosi około 1,6 – 1,8 m w osi upustów. Płyty umocnienia poszuru w dnie i na skarpach są silnie spękane i poklawiszowane. Krawędzie płyt mocno pokruszone i wypełnione gruntem. Z powodu gęstego porostu roślinności nie było możliwości dokładnego zinventaryzowania uszkodzeń płyt betonowych. Jaz wyposażony jest w balustrady ochronne nad kładką technologiczną od strony stanowiska dolnego, na zakończeniu balustrad nad komorą upustów brak wypełnienia. Balustrady nie spełniają obecnie obowiązujących przepisów. W pkt 3.2. Badania wytrzymałościowe elementów betonowych wskazano, że „określona na podstawie przeprowadzonych badań wytrzymałość betonu jest niewystarczająca ze względu na klasę ekspozycji. Należy wykonać konserwację betonu, w celu zabezpieczenia przed wpływem czynników atmosferycznych oraz działaniu wody. W elementach konstrukcyjnych jazu zlokalizowano liczne pęknięcia i rysy oraz lokalne ubytki otuliny betonu”. Zgodnie z ekspertyzą stan techniczny przedmiotowego jest nieodpowiedni, ale niezagrażający bezpieczeństwu. „W celu doprowadzenia obiektu do właściwego stanu technicznego należy wykonać następujący zakres prac:

- rozkuć przelew do rzędnej 206 m n.p.m. tworząc próg stabilizujący koryto,
- rozkuć konstrukcję kładki oraz sekcji upustów dennych do rzędnej góry pozostawionego progu,
- pozostawiane elementy betonowe jazu poddać remontowi polegającemu na wykonaniu iniekcji klejących konstrukcję oraz wykonać reprofiliację powłokami PCC,
- trwale uszczelnić upusty denne,
- wydłużyć nasyp ziemny do pozostawianego progu stabilizującego dno koryta,
- wykonać konstrukcję koryta odpływowego poniżej progu, tworząc bystrze o zwiększonej szorstkości dla likwidacji bariery migracyjnej ryb,
- ubezpieczyć przeciwerozyjnie dno i brzegi koryta odpływowego na długości około 120 m”.

Pismem z 4 lutego 2025 r. organ wojewódzki wezwał Wody Polskie do uzupełnienia przedstawionej ekspertyzy. Podkarpacki WINB wskazał, że ekspertyza nie zawiera: jednoznacznego stwierdzenia autora ekspertyzy potwierdzającego przydatność do użytkowania jazu w obecnym stanie i przeznaczeniu oraz szczegółowych rozwiązań technicznych, tj. zakresu robót budowlanych mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i doprowadzenie jazu do stanu zgodnego z przepisami, przywracającego obecną funkcję jazu, przedstawionych w formie opisowej i rysunkowej.

Przy piśmie z 3 marca 2025 r., znak: RS.ZPU.550.9.1.2024.MK, Wody Polskie przedłożyły Aneks do ww. ekspertyzy sporządzony przez mgr inż. Kamila Krupę w dniu 27 lutego 2025 r. W aneksie wskazano, że stan techniczny obiektu nie stanowi realnego zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi, ewentualna utrata możliwości piętrzenia spowoduje podtopienie doliny rzecznej poniżej obiektu, w której brak jest zabudowań. „Na zlecenie PGW Wody Polskie, przeprowadzono analizę stanu technicznego oraz wariantów doprowadzenia obiektu do właściwego stanu technicznego z uwzględnieniem czaszy zbiornika. Wskutek tych analiz podjęto decyzję o braku zasadności przywracania pierwotnej funkcjonalności jazu i dalszego utrzymywania piętrzenia na poziomie rzędnej 208,19 m n.p.m. Przywrócenie pierwotnej funkcjonalności obiektu nie ma technicznego, ekonomicznego ani środowiskowego uzasadnienia. Na podstawie wykonanych analiz planowana jest przebudowa zbiornika w zakresie czaszy nr 1 (wlotowej) oraz renaturyzacja rzeki Wirowa w obrębie jazu i czaszy nr 2. W związku z tymi planami podjęto decyzję o obniżeniu wysokości piętrzenia rzeki do rzędnej 206 m n.p.m. i zamianie jazu na próg stabilizujący dno koryta rzeki Wirowa. Na chwilę obecną ponieważ obiekt nie stanowi zagrożenia katastrofą budowlaną należy wykonać doraźne zabezpieczenie przed dostępem osób nieupoważnionych. W tym celu należy wykonać balustrady na obu przyczółkach jazu wraz z oznakowaniem ostrzegawczym: „zakaz wstępu – obiekt hydrologiczny”. Należy oczyścić stanowisko dolne jazu z krzewów i traw”.

Pismem z 14 marca 2025 r. Podkarpacki WINB ponownie wezwał Wody Polskie do uzupełnienia przedstawionej ekspertyzy. Wskazał, że z przedłożonej ekspertyzy ani jej aneksu nie wynika jaki zakres robót jest konieczny do wykonania w celu usunięcia nieodpowiedniego stanu technicznego, do czasu realizacji – wskazanej w ww. dokumentach – planowanej przebudowy przedmiotowego jazu.

W piśmie z 25 marca 2025 r., znak: RS.ZPU.550.9.1.2024.MK, Wody Polskie poinformowały, że są „w trakcie procedowania porozumienia Burmistrza Miasta i Gminy Cieszanów dotyczącego podjęcia współpracy w zakresie opracowania dokumentacji na przebudowę zbiornika wodnego wraz z przebudową jazu piętrzącego wodę zlokalizowanego na rzece Wirowa (...). Przywrócenie pierwotnej funkcjonalności obiektu nie ma technicznego, ekonomicznego ani środowiskowego uzasadnienia, a prowadzenie prac remontowych jest niezasadne w szczególności pod względem ekonomicznym, jednocześnie obiekt nie stanowi zagrożenia katastrofą budowlaną. W związku z powyższym zgodnie z aneksem z dnia 27.02.2025 r. (...) wykonanie doraźnego zabezpieczenia przed dostępem osób nieupoważnionych poprzez wykonanie balustrady na obu przyczółkach jazu wraz z oznakowaniem ostrzegawczym: „zakaz wstępu – obiekt hydrotechniczny” oraz na oczyszczenie stanowiska dolnego jazu z krzewów i traw zapewni warunkowe użytkowanie przedmiotowego jazu”. Do pisma dołączono Aneks nr 2 do ww. ekspertyzy sporządzony przez mgr inż. Kamila Krupę w dniu 26 marca 2025 r. Zgodnie z Aneksem nr 2 należy:

- wykonać oczyszczenie powierzchni betonowych w miejscu powstałych ubytków i poddać reprofiliacji przy pomocy zapraw naprawczych (PCC),
- wykonać iniekcje niskociśnieniowe żywicami do trwałych uszczelnień w celu scalenia pęknięć konstrukcji,
- przywrócić sprawność upustu dennego poprzez wykonanie nowych zamknięć,
- wykonać uzupełnienie ubytków płyt betonowych na nieckach poniżej progów przelewowych,
- wykonać dociążenie płyty dennej niecki wypadowej narzutem kamiennym

- grubości 0,6 m,
- uzupełnić ubytki w balustradach oraz wykonać bramkę odcinającą dostęp do płyty kładki technicznej.

Na tej podstawie Podkarpacki WINB decyzją z 31 marca 2025 r. nakazał Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Rzeszowie usunięcie w terminie do 31 grudnia 2025 r., nieprawidłowości powodujących nieodpowiedni stan techniczny jazu piętrzącego wodę na rzece Wirowa w km 16+375, w miejscowości Stary Lubliniec. W ocenie GINB wydana decyzja jest prawidłowa i co do meritum należy utrzymać ją w mocy.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 i 3 Prawa budowlanego, w przypadku stwierdzenia, że obiekt budowlany może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia bądź środowiska albo jest w nieodpowiednim stanie technicznym, organ nadzoru budowlanego nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, określając termin wykonania tego obowiązku.

Decyzje podejmowane na podstawie art. 66 ust. 1 Prawa budowlanego należą do kategorii tzw. decyzji związanych, gdyż w sytuacji wystąpienia chociażby jednej z określonych w tym przepisie przesłanek, organ nadzoru budowlanego nie jest uprawniony, lecz bezwzględnie zobligowany do wydania decyzji nakazującej usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości (por. wyrok NSA z 26 września 2017 r., sygn. akt II OSK 124/16).

Nieodpowiedni stan techniczny, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego, będzie wynikiem zużycia technicznego obiektu budowlanego, do którego dochodzi w miarę upływu czasu. Chodzi o skutki wynikające z użytkowania obiektu. Zamieszczenie bowiem w art. 66 tejże ustawy w rozdziale zatytułowanym „Utrzymanie obiektów budowlanych” przesądza, że przepisy te powinny mieć zastosowanie w przypadkach, kiedy obiekt budowlany jest nieprawidłowo eksploatowany, nieremontowany, niekonserwowany, przez zaniechanie, niedbalstwo, brak kontroli, przez bierność właściciela lub zarządcy, doprowadzony do stanu, o którym mowa w komentowanym przepisie (wyrok NSA z 16 maja 2018 r., sygn. akt II OSK 2946/17).

Jak wskazał NSA w wyroku z 28 kwietnia 2020 r., sygn. akt II OSK 1242/19, nieodpowiedni stan techniczny obiektu budowlanego, o którym mowa w art 66 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy dotyczyć będzie z reguły sytuacji zużycia technicznego obiektu budowlanego lub nagłych zdarzeń mających miejsce po oddaniu obiektu do użytkowania. Jednakże nieodpowiedni stan techniczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 omawianego artykułu, może być także wynikiem naruszenia przepisów techniczno-budowlanych (A. Gliniecki, Komentarz do art. 66, w: A. Glinicki (red.), Prawo budowlane. Komentarz, Warszawa 2016).

Stosowanie art. 66 ust. 1 Prawa budowlanego nie jest uzależnione od stwierdzenia przez organ nadzoru budowlanego takiego stanu budynku, który zagraża katastrofą budowlaną, lecz od ustalenia, że budynek jest użytkowany "w sposób zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia lub środowisku", co nie musi być równoznaczne z katastrofą budowlaną którą jest niezamierzone, gwałtowne zniszczenie obiektu budowlanego lub jego części, a także konstrukcyjnych elementów rusztowań, elementów urządzeń formujących, ścianek szczelnych i obudowy wykopów. Nie wymaga też stwierdzenia, że takie zagrożenie jest "bezpośrednie" (wyrok WSA w Olsztynie z 25 stycznia 2024 r., sygn. akt II SA/OI 716/23).

W przedmiotowej sprawie zgromadzone dokumenty, tj. protokół z kontroli, ekspertyza techniczna wraz z 2 aneksami jednoznacznie wskazują na zły stan techniczny przedmiotowego jazu. Wobec niebudzących wątpliwości ustaleń co do nieodpowiedniego stanu technicznego przedmiotowego obiektu hydrotechnicznego oraz wynikających zagrożeń, zaistniały przesłanki do podjęcia w trybie art. 66 ust. 1 Prawa budowlanego decyzji nakazującej usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Skarżący kwestionuje natomiast zakres obowiązków określonych w zaskarżonej decyzji organu wojewódzkiego z 31 marca 2025 r. Podnosi, że „przywrócenie pierwotnej funkcjonalności obiektu nie ma technicznego, ekonomicznego ani środowiskowego uzasadnienia, a prowadzenie jakichkolwiek prac remontowych jest niezasadne i nieracjonalne w szczególności pod względem ekonomicznym, zwłaszcza w kontekście planowanej przebudowy zbiornika. Nadmienić należy, że Skarżący jest zobowiązany na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, do wydatkowania środków publicznych w sposób celowy i oszczędny, 3. zgodnie z aneksem z dnia 27 lutego 2025 r. do Ekspertyzy technicznej jazu, wykonanie doraźnego zabezpieczenia przed dostępem osób nieupoważnionych poprzez wykonanie balustrady na obu przyczółkach jazu wraz z oznakowaniem ostrzegawczym: „zakaz wstępu - obiekt hydrotechniczny” oraz oczyszczenie stanowiska dolnego jazu z krzewów i traw zapewni warunkowe użytkowanie przedmiotowego jazu”. W tym zakresie zarzuca organowi wojewódzkiemu naruszenie art. 7, 77 § 1 i 80 oraz 107 § 3 k.p.a., gdyż „Organ pierwszej instancji w decyzji z dnia 31 marca 2025 r. w zasadzie nie odniósł się do ww. okoliczności faktycznych, a zwłaszcza do treści z aneksu z dnia 27 lutego 2025 r. do Ekspertyzy technicznej jazu i planów realizacji przebudowy obiektu”.

Zdaniem GINB powyższe zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Zakres obowiązków określonych w zaskarżonej decyzji organu wojewódzkiego z 31 marca 2025 r. został ustalony prawidłowo, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego - protokołu z kontroli, ekspertyzy technicznej wraz z 2 aneksami.

Skarżący wskazuje na brak celowości przeprowadzenia remontu „w kontekście planowanej przebudowy zbiornika” i w tym zakresie powołuje się na aneks nr 1 do ekspertyzy. Wyjaśnić należy, na co wskazywał organ wojewódzki w toku postępowania, że ani z ekspertyzy technicznej ani z aneksu z 27 lutego 2025 r. nie wynika zakres robót koniecznych do wykonania w celu usunięcia nieodpowiedniego stanu technicznego przywracającego obecną funkcję jazu – do czasu realizacji planowanej przebudowy. Choć ekspertyza jak i aneks nr 1 wskazywały na nieodpowiedni stan techniczny przedmiotowego jazu, to przedstawiały rozwiązania związane ze zmianą funkcjonalności jazu.

Fakt, że Wody Polskie planują remont zbiornika wraz z jazem i są „w trakcie procedowania porozumienia Burmistrza Miasta i Gminy Cieszanów dotyczącego podjęcia współpracy w zakresie opracowania dokumentacji” nie wpływa na okoliczność, że przedmiotowy jaz znajduje się w niewłaściwym stanie technicznym, co zostało potwierdzone kontrolą i ekspertyzą techniczną wraz z aneksami. Celem art. 66 Prawa budowlanego jest ukierunkowanie działania na zapewnienie należytego użytkowania obiektów budowlanych. Dlatego decyzje wydawane przez organ nadzoru budowlanego powinny zmierzać do usunięcia stwierdzonych w obiekcie budowlanym nieprawidłowości. Wobec tego na podstawie omawianego przepisu nie jest dopuszczalne wydanie nakazu budowy obiektu budowlanego, jak również nie można wydać decyzji nakazujących: wyłączenie obiektu z użytkowania, rozbiórkę obiektu lub jego części, jak też dokonanie czynności

zmierzających do uzyskania pozwolenia na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego (zob. wyroki NSA: z 13 stycznia 2000 r., sygn. akt SA/Sz 1653/98, z 6 lutego 2001 r., sygn. akt II SA/Łd 412/99, wyrok WSA w Gliwicach z 16 lutego 2006 r., sygn. akt II SA/GI 184/05).

Odpowiadając na treść odwołania strony Skarżącej zgodzić się należy ze stanowiskiem, że w realiach przedmiotowej sprawy niecelowym mogłoby być wykonanie najpierw remontu, a następnie przebudowy obiektu. Tego rodzaju działanie jest nieuzasadnione zarówno z punktu widzenia interesu strony jak i interesu społecznego, bowiem narażałoby Spółkę wykonującą zadania publiczne na niepotrzebne wydatki. Powyższe nie zmienia jednak faktu, że dopóki obiekt istnieje w omówionym kształcie, to zarządca ma obowiązek utrzymywania go w należyтым stanie technicznym a w przypadku stwierdzenia wystąpienia jakiegokolwiek przesłanki z art. 66 ust. 1 Prawa budowlanego ma obowiązek wydać decyzję o nakazującej usunięciu stwierdzonych nieprawidłowości. Organ nie może zatem zwolnić podmiotu zobowiązanego z obowiązku usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości opierając się na twierdzeniach zarządcy o „planach realizacji przebudowy obiektu”. Obowiązek utrzymania obiektu w należyтым stanie technicznym ciąży na właścicielu/zarządcy z mocy prawa a decyzja organu nadzoru budowlanego jedynie ten obowiązek konkretyzuje.

Decyzja wydana na podstawie art. 66 ust. 1 Prawa budowlanego nie jest decyzją uznaniową. W przypadkach wymienionych w tym przepisie właściwy organ nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, co oznacza, że ma obowiązek wydania decyzji w tym przedmiocie. Konstrukcja normy prawnej zawartej w art. 66 ust. 1 ustawy Prawo budowlane wskazuje zatem, iż decyzje podejmowane na jego podstawie mają charakter związany. Jeśli więc wystąpi choćby jedna z przesłanek określonych w art. 66 ust. 1 pkt 1-4 ustawy Prawo budowlane, to organ nadzoru budowlanego jest nie tylko uprawniony, lecz zobowiązany do wydania decyzji nakazującej usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Natomiast roboty budowlane objęte nakazem wydanym w oparciu o art. 66 ust. 1 ustawy Prawo budowlane mają charakter naprawczy. Celem bowiem tego przepisu jest zapewnienie właściwego stanu technicznego oraz bezpiecznego użytkowania istniejącego obiektu budowlanego w sposób niezagrażający wskazanym w ustawie dobrom chronionym, a zatem rodzaj i zakres wystosowanych nakazów przez organ nadzoru budowlanego powinien być dostosowany do ustalonych konkretnych potrzeb w danym przypadku. Przy czym, decyzja tego organu, w nawiązaniu do stwierdzonych nieprawidłowości, powinna wyraźnie określać czynności bądź prace i roboty budowlane, które adresat decyzji jest obowiązany wykonać w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania obiektu lub jego części, w zakreślonym przez organ terminie (por. wyrok WSA w Łodzi z 10 marca 2022 r., sygn. akt II SA/Łd 963/21).

Zdaniem GINB w przedmiotowej sprawie nie wystarczy „wykonanie doraźnego zabezpieczenia przed dostępem osób nieupoważnionych poprzez wykonanie balustrady na obu przyczółkach jazu wraz z oznakowaniem ostrzegawczym: „zakaz wstępu obiekt hydrotechniczny” oraz oczyszczenie stanowiska dolnego jazu z krzewów i traw”. Jak zwrócono uwagę w odwołaniu wykonanie powyższych czynności wyłącznie „zapewni warunkowe użytkowanie przedmiotowego jazu”. Obowiązki te nie mają zatem stricte charakteru naprawczego, gdyż nie prowadzą do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Biorąc pod uwagę powyższe należy zauważyć, że nałożenie badaną decyzją obowiązków wynikających z art. 66 ust. 1 pkt 1 i 3 Prawa budowlanego w stosunku

do przedmiotowego obiektu budowlanego było zasadne.

Skarżący kwestionuje ponadto termin wykonania obowiązków. Zarzuca, że „organ pierwszej instancji w uzasadnieniu decyzji z dnia 31 marca 2025 r. zaniechał wyjaśnienia powodów, dla których uznał za adekwatny termin wykonania obowiązków do dnia 31 grudnia 2025 r. i nie odniósł się w tym zakresie do wniosku Skarżącego. Termin ten powinien być adekwatny do zakresu nałożonych na stronę obowiązków w wymiarze technicznym oraz organizacyjnym”. Przy czym w odwołaniu nie sprecyzowano jakie względy techniczne i organizacyjne przemawiają za przedłużeniem tego terminu aż do 31 grudnia 2026 r.

GINB przedłużył termin wykonania obowiązków o 3 miesiące, z uwagi na upływ czasu między wydaniem decyzji pierwszoinstancyjnej a niniejszej, jednakże nie jest zasadne przedłużenie tego terminu tak dalece, jak żąda tego strona skarżąca.

Należy wskazać, że jak wynika z przedstawionej dokumentacji, stan techniczny kontrolowanego obiektu ulega pogorszeniu, konieczne więc jest jak najszybsze podjęcie działań w celu zapobiegnięcia dalszemu procesowi degradacji obiektu, niecelowe zatem jest dalsze wydłużanie terminu na jego wykonanie zgodnie z żądaniem strony odwołującej.

W słusznym interesie strony leży wykonanie nakazanych robót bez zbędnej zwłoki w celu ochrony obiektu przed dalszym niszczeniem, nie zaś dalsze przedłużanie terminów. Podobnie, w interesie społecznym jest, aby nieprawidłowości zostały usunięte tak szybko jak to możliwe. Zatem Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Rzeszowie powinien podjąć wszelkie kroki w celu jak najszybszego usunięcia nieprawidłowości. Z tego też powodu GINB uznał, że nie zachodzą przesłanki do przedłużenia terminu określonego w rozstrzygnięciu organu wojewódzkiego z 31 marca 2025 r. zgodnie z żądaniem Skarżącego.

W świetle powyższych rozważań, należy uchylić zaskarżone rozstrzygnięcie organu wojewódzkiego z 31 marca 2025 r., w części dotyczącej terminu wykonania obowiązków i wyznaczyć nowy termin jego wykonania, a w pozostałym zakresie utrzymać w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna, jednakże strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa. Wpis od skargi wynosi 500 zł. Wpis uiszcza się w kasie albo na rachunek bankowy Sądu. Strona może złożyć do Sądu wnioski o przyznanie prawa pomocy, obejmującego m.in. zwolnienie od kosztów sądowych.

z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Dorota Klimberzin
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymuje (ePUAP):

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Rzeszowie
ul. Hanasiewicza 17 B, 35-103 Rzeszów
(ePUAP: pgwwp-rz)

Do wiadomości (ePUAP):

1. Podkarpacki WINB, ul. 8-go Marca 5, 35-065 Rzeszów
2. Wojewoda Podkarpacki, ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów
3. Sekretariat DOR
4. aa